

Дата прийняття:	06/06/2019
Дата набуття статусу остаточного:	06/09/2019 (Палата)
Назва:	CASE OF PAUNOSKI v. NORTH MACEDONIA (Application no. 18669/08)
Зміст:	<p>Кримінальну справу було порушено проти заявника, який обіймав посаду Міністра оборони у період з липня 2000 року по травень 2001 року, та трьох інших обвинувачених (Особа_1, Особа_2, Особа_3).</p> <p>Заявник і Особа_1 були засуджені за зловживання службовим становищем у зв'язку із укладенням двох договорів про закупівлю продовольчих товарів і будівельних послуг у грудні 2000 року між Міністерством оборони та Компанією, які перебували у власності на той час у Особи_4 та його дружини, а також у Особи_5. У лютому 2001 року компанію купила Особа_2 та Особа_3 (родичі заявника). Останній контракт стосувався будівництва армійського житла на території військової бази у м. Скоп'є. Навесні 2001 року у державі почався збройний конфлікт.</p> <p>У невизначену дату 2001 року слідчий суддя суду першої інстанції порушив провадження щодо заявника та трьох інших осіб. У подальшому було допитано декількох свідків і досліджено дані бухгалтерського звіту.</p> <p>У червні 2001 року слідчий суддя допитав представника Міністерства оборони та заявника, який спростував усі обвинувачення проти нього. 26 жовтня 2001 року слідчий суддя заслухав показання Особи_4 у присутності прокурора. Він спростував факт наявності</p>

зав'язків із заявником і пояснив, що Особою_3 було ініційовано подати заявку на укладення договору на закупівлю. 23 листопада 2001 року прокурор подав до суду першої інстанції обвинувальний висновок проти чотирьох обвинувачених осіб. Заявника і Особу_1 було звинувачено у зловживанні службовим становищем; Особу_2 та Особу_3 – у підбурюванні до вчинення злочину. Заявникові також було пред'явлено обвинувачення у дорученні Особі_1 укласти два договори про державні закупівлі від імені Міністерства з компанією в порядку, передбаченому Законом про державні закупівлі. 11 березня 2002 року колегія суддів суду першої інстанції підтвердила обвинувальний висновок слідчого судді про належне відхилення заперечень підсудних як необґрунтованих.

Особою_1, Особою_2 та Особою_3 було усно надано пояснення у суді; заявником – на судовому засіданні, що відбулося 13 червня 2003 року, протягом якого було спростовано ним участь в укладенні договору про закупівлю, а також твердження і заяви Особи_1.

Заявник зазначав, що процес закупівель було проведено через адміністрацію Міністерства і за згодою заступника секретаря; що він не був поінформований про деталі окремих контрактів і що контракти були законно укладені. Він наполягав на тому, що не знав, що його родичі є власниками компанії. Особа_1 стверджував, що він повідомив заявника про рішення про державні закупівлі та вчиняв дії за його наказом.

Особа_2 стверджував, що він підписав два контракти згідно із наказом Особи_4. Особа_3 аргументував, що він мав намір виконати всі договірні зобов'язання, але будівництво було зупинено внаслідок розпочатого збройного конфлікту.

3 листопада 2003 року суд першої інстанції визнав осіб винними, окрім Особи_3, провадження у справі проти якого було виокремлено.

2 березня 2004 року зазначене рішення було скасовано рішенням суду апеляційної інстанції у зв'язку із необґрунтованістю доказів у справі.

Під час повторного судового розгляду справи судом першої інстанції було досліджено додаткові матеріали до бухгалтерської звітності та додатковий експертний висновок щодо укладеного контракту на будівництво.

29 грудня 2006 року рішенням суду першої інстанції визнано зазначених осіб винними у вчиненні злочину та зобов'язано відшкодувати заподіяну шкоду. Заявника було засуджено до трьох років і шести місяців позбавлення волі. Ураховуючи фактичні обставини справи суд дійшов висновку про незаконність укладення договорів.

	<p>Заявник подав апеляційні скарги до суду, стверджуючи, зокрема, про незаконність відхилення пояснень і доказів судом першої інстанції. 18 та 19 вересня 2007 року суд апеляційної інстанції у процесі проведення судових слухань відмовив у прийнятті скарг до розгляду. 20 травня 2008 року Верховний Суд розглянув клопотання заявника про перегляд судових рішень, у результаті розгляду яких підтвердив обґрунтованість рішення судів нижчих інстанцій та їхні висновки щодо законності укладених контрактів. Він встановив, зокрема, що погіршення ситуації в галузі безпеки не вплинуло на подібні події. Суд також встановив, що суд першої інстанції визнав у матеріалах справи докази, запропоновані як обвинуваченням, так і захистом, які були необхідні для встановлення відповідних фактів. Відмова визнати подальші докази не порушила права обвинувачених на захист, а також не вплинула на законний і своєчасний розгляд справи судом.</p>
<p>Констатоване порушення (стаття):</p>	<p>Порушення пункту 1 статті 6 Конвенції (право на справедливий суд) у зв'язку із надмірною тривалістю кримінального провадження.</p>